Стрімко вилечу

Віталій Гречка

Стрімко вилечу у вікно,
В сяйва місячного потік,
Я вже так не літав давно,
Але сталося, ось, що втік!

Погляд гострий холодних зір
Стане теплим через віки,
Неквапливість небесних тіл
Насмішить мій політ стрімкий.

Не цінують в безоднях час,
Жити там не спішить ніхто,
Тут не схожі вони на нас,
Що летять кудись, від і до…

Але зараз я поспішу
І до Місяця полечу,
Не дістане Землі там шум,
Відпочину я досхочу…